

По едно врѣме стопанитѣ му си мислѣха, че Ранди, отъ жаль за другарката си, би искалъ да си устрои пакъ сѣмейство, и му пуснаха въ кафеза една врабка. Ала Ранди я прие тѣй злѣ, че едва успѣха да освободятъ отъ кафеза неканената гостенка.

Отъ тогазъ тѣ не мисляха вече за това, и оставиха въ миръ неутѣшимия пѣвецъ.

Сега всичкитѣ си сили и всичкото си врѣме той прѣкарваше въ пѣние. Ако ви се случи да идете въ бръснарницата, дѣто живѣе Ранди — чуйте какъ врабецътъ-самотникъ, цѣлъ отдаденъ въ своитѣ чудни пѣсни, се мжчи да забрави всички грижи, мжки и радости въ живота.

